

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

**privind gestionarea taxelor colectate în cadrul aplicării
politicii agricole comune și care fac parte din sistemul de finanțare
al fondurilor europene pentru agricultură, precum și din sistemul
resurselor proprii al Uniunii Europene**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează instituirea obligației de plată, stabilirea, determinarea, controlul și colectarea sumelor reprezentând taxe colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene.

Art. 2. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *taxe instituite prin politica agricolă comună* reprezintă sume de plată către Bugetul general al Uniunii Europene precum și/sau la bugetul de stat și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene;

b) *autorități cu competențe în gestionarea taxelor instituite prin politica agricolă comună* sunt Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *M.A.D.R.* și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *A.P.I.A.*, în privința gestionării sumelor prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. b) și c) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune, cu modificările și completările ulterioare, iar în privința gestionării taxelor aferente organizării pieței comune a zahărului la sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene, *M.A.D.R.*, prin *A.P.I.A.* și Ministerul Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile subordonate, potrivit competențelor stabilite prin prezenta lege;

c) *neregulă aferentă gestionării taxelor colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune* reprezintă orice încălcare a unei dispoziții de drept al Uniunii Europene sau național, care are sau ar putea avea ca efect prejudicierea Bugetului general al Uniunii Europene sau a bugetului de stat, prin diminuarea sau pierderea veniturilor la sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene, sau a veniturilor transferate fondurilor europene pentru agricultură;

d) *creanțe bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună* reprezintă sume de plată la Bugetul general al Uniunii Europene, precum și/sau la bugetul de stat, ca urmare a calculului taxelor instituite prin politica agricolă comună, sau ca urmare a constatării de nereguli aferente gestionării taxelor colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune;

e) *constatarea existenței creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună* este activitatea prin care se verifică, se stabilește, se individualizează obligația de plată și se emite titlul de creanță;

f) *colectarea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună* constă în exercitarea funcției de administrare de către autoritățile cu atribuții specifice, în vederea stingerii creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, și care este reglementată de prezenta lege și de actele normative care vor fi emise în aplicarea acesteia;

g) *anul comercial pentru organizarea comună a pieței zahărului* este perioada care începe la data de 1 octombrie și se încheie la 30 septembrie a anului următor;

h) *anul comercial pentru organizarea comună a pieței laptelui* este perioada de 12 luni cuprinsă între 1 aprilie a anului calendaristic curent și 31 martie a anului calendaristic următor;

i) *Codul de procedură fiscală* semnifică Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Taxe instituite prin politica agricolă comună

SECȚIUNEA 1

Taxa pe producția de zahăr și izoglucoză și taxa pe excedent pentru producția de zahăr și izoglucoză instituită în contextul organizării comune a pieței zahărului

Art. 3. – (1) Obligația plății taxei pe producția de zahăr și izoglucoză, pentru producția realizată în cadrul cotelor repartizate României de către Uniunea Europeană, revine contribuabililor producători de zahăr din sfeclă de zahăr și contribuabililor producători de izoglucoză, operatori economici, persoane fizice sau juridice.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se plătește până la sfârșitul lunii februarie a anului comercial respectiv, de către contribuabilii prevăzuți la alin.(1), și se face venit la bugetul de stat, urmând a fi transferată Sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene.

Art. 4. – Repartizarea cotelor de producție de zahăr și izoglucoză, pentru fiecare producător, și calcularea cuantumului taxei în raport cu aceste cote se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în funcție de decizia Comisiei Europene privind cotele de producție de zahăr și izoglucoză alocate României.

Art. 5. – (1) În conformitate cu prevederile art.64 din Regulamentul (CE) nr.1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”), cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația de plată a taxei pe excedentul de zahăr și izoglucoză, taxă care se face venit la bugetul de stat și se virează

Sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) sunt datorate de producătorii de zahăr obținut din sfeclă de zahăr și de producătorii de izoglucoză, pentru producția realizată în afara cotei repartizată acestora pe an comercial care nu a fost utilizată conform uneia din destinațiile prevăzute la art. 61 lit. a), b)-d) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxa prevăzută la alin.(1) se plătește de către contribuabilii prevăzuți la alin. (2) până la data de 1 iunie a anului comercial care urmează anului comercial în care s-a produs excedentul.

Art. 6. – (1) Calculul și urmărirea colectării prin încasare a taxelor prevăzute la art. 3 se realizează de M.A.D.R. prin A.P.I.A..

(2) Încasarea taxelor prevăzute la art. 3 se realizează în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis pe numele A.P.I.A, urmând a fi transferate Sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene.

(3) Pentru administrarea de către M.A.D.R., prin A.P.I.A., a taxelor prevăzute la art. 3 se aplică în mod corespunzător procedurile în materie de administrare a creanțelor fiscale.

SECȚIUNEA a 2-a

Sumele temporare de restructurare datorate în contextul instituirii unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană

Art. 7. – În vederea finanțării măsurilor de restructurare prevăzute în Regulamentul (CE) nr.320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană și de modificare a Regulamentului (CE) nr.1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune, se instituie obligația plății de sume temporare de restructurare.

Art. 8. – (1) Sumele temporare de restructurare stabilite conform art. 11 alin. (2) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006, se colectează de la producătorii de zahăr din sfeclă de zahăr și de la producătorii de izoglucoză care dețin o cotă.

(2) Sumele temporare de restructurare se plătesc de către contribuabilii prevăzuți la alin. (1) la termenele și în tranșele stabilite de art. 11 alin. (5) din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006.

Art. 9. – Veniturile provenite din colectarea acestor sume se fac venit la bugetul de stat urmând a fi transferate Fondului temporar pentru restructurarea industriei zahărului în Comunitatea Europeană, care face parte din Fondul European de Garantare Agricolă, conform prevederilor Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006, precum și ale Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, publicat în Jurnalul Oficial L 248, 16.9.2002, p.1, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. – Sumele datorate și netransferate potrivit prevederilor art.8 și 9, se pot compensa cu sumele ce urmează a fi rambursate de către Comisia Europeană, fiind înregistrate în declarația lunară de cheltuieli întocmită de către A.P.I.A..

SECȚIUNEA a 3-a

Taxe și contribuții instituite prin politica agricolă comună în contextul organizării comune a pieței laptelui de vacă

Art. 11. – (1) Taxa pe excedent în sectorul laptelui reprezintă suma pe care România o datorează Comunității Europene ca urmare a comercializării laptelui de vacă și a altor produse lactate peste cota națională atribuită.

(2) Obligația de plată a taxei în sectorul laptelui, rezultată din depășirea cotei individuale de vânzări directe și livrări în sectorul laptelui de vacă revine persoanelor care contribuie la depășirea componentelor cotei de lapte, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxa pe excedent se calculează de către A.P.I.A. și este stabilită la nivel național separat pentru livrări și vânzări directe.

(4) Taxa pe excedent este repartizată în întregime între producătorii care au contribuit la depășirea cotei naționale prin depășirea cotelor lor individuale.

Art. 12. – (1) Taxa datorată rezultată din depășirea cotei individuale de livrări, este plătită de cumpărător, care colectează de la producători sumele datorate de aceștia în scopul achitării taxei, în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, gestionat de M.A.D.R., deschis pe numele A.P.I.A..

(2) Taxa datorată, rezultată din depășirea cotei individuale de vânzări directe, este plătită direct de producători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, gestionat de M.A.D.R., deschis pe numele A.P.I.A..

(3) În fiecare an, înainte de 1 octombrie calendaristic, cumpărătorul și, în cazul vânzărilor directe, producătorul care trebuie să achite taxa, plătesc sumele datorate în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, gestionat de M.A.D.R. și deschis pe numele A.P.I.A..

(4) Dacă termenul de plată a taxei nu se respectă, sumele datorate sunt supuse procentelor de referință la trei luni aplicabile la data de 1 octombrie a fiecărui an calendaristic, stabilite de EURIBOR și majorate cu un procent, în conformitate cu prevederile Regulamentul (CE) nr. 595/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate, publicat în Jurnalul Oficial L 94, 31.3.2004, p.22., cu modificările și completările ulterioare.

(5) Sumele provenite din colectarea taxei pe excedent se fac venit la bugetul de stat și reprezintă venituri alocate Fondului European de Garantare Agricolă, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

(6) Taxa pe excedent se plătește de către statul membru între 16 octombrie și 30 noiembrie următor anului de cotă încheiat, în contul Fondului European de Garantare Agricolă.

Art. 13. – Termenii *lapte, cumpărător, livrare, vânzare directă, producător*, sunt utilizați în prezenta secțiune cu înțelesul definit în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. – Sumele datorate și neplătite potrivit prevederilor art. 12 se pot compensa cu sumele ce urmează a fi rambursate de către Comisia Europeană, fiind înregistrate în declarația lunară de cheltuieli întocmită de către A.P.I.A..

SECȚIUNEA a 4- a

Taxe instituite prin politica agricolă comună în contextul stabilirii necesarului tradițional de aprovizionare din import cu zahăr brut

Art. 15. – În conformitate cu art.15 alin.(1), paragraful al doilea, din Regulamentul (CE) nr.891/2009 al Comisiei din 25 septembrie 2009 privind deschiderea și gestionarea anumitor contingente tarifare comunitare în sectorul zahărului, cu modificările și completările ulterioare, și cu art.11 alin.(1) din Regulamentul (CE) nr.828/2009 al Comisiei din 10 septembrie 2009 de stabilire, pentru anii de piață 2009/2010-2014/2015, a normelor de aplicare pentru importul și rafinarea produselor din sectorul zahărului încadrate la poziția tarifară 1701 în cadrul acordurilor preferențiale, cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația de plată, până la data de 1 iunie următoare anului de piață vizat, pentru fiecare titular inițial de licență de import pentru zahăr destinat rafinării care nu prezintă în termen de șase luni de la expirarea valabilității respectivei licențe de import o dovadă considerată admisibilă de către autoritățile competente a faptului că rafinarea a avut loc înainte de sfârșitul celei de-a treia luni următoare celei în care expiră respectiva licență de import, a unei sume egale cu echivalentul în lei a 500 EUR pe tonă pentru cantitățile de zahăr în cauză, fiind exceptate cazurile în care există motive excepționale de forță majoră.

Art. 16. – Se instituie obligația de plată, până la data de 1 iunie care urmează anului de comercializare în cauză, pentru fiecare producător de zahăr autorizat în conformitate cu art. 57 din Regulamentul (CE) nr.1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, a sumei de 500 EUR per tonă pentru cantitățile de zahăr menționate la alin. (2) lit. c) al art. 15 din Regulamentul (CE) nr. 891/2009 al Comisiei din 25 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare și al art. 11 alin. (2) lit. c) din Regulamentul (CE) nr. 828/2009 al Comisiei din 10 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, pentru care nu pot prezenta o

dovadă care să fie considerată admisibilă și care să arate că rafinarea a fost efectuată din motive tehnice excepționale și întemeiate.

Art. 17. – (1) Angajamentele de rafinare și plată asumate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 891/2009 al Comisiei din 25 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, și al Regulamentului (CE) nr. 828/2009 al Comisiei din 10 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, constituie titluri de creanță.

(2) Veniturile provenite din colectarea taxei prevăzute la art. 15 și 16 se fac venit la bugetul de stat și se transferă la Fondul European de Garantare Agricolă, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. – Sumele datorate și netransferate potrivit art. 17 se pot compensa cu sumele ce urmează a fi rambursate de către Comisia Europeană, fiind înregistrate în declarația lunară de cheltuieli întocmită de către A.P.I.A..

SECȚIUNEA a 5- a

Taxe instituite prin politica agricolă comună pentru zahărul industrial de import

Art. 19. – (1) Se instituie obligația de plată a unei sume egale cu echivalentul în lei a 5 EUR per tonă pentru fiecare zi de întârziere, pentru întreprinderile de prelucrare a zahărului industrial de import, în cazul în care acestea nu furnizează până la sfârșitul celei de-a șaptea luni următoare celei în care s-a efectuat importul, o dovadă satisfăcătoare din care reiese că a utilizat cantitățile importate ca zahăr industrial de import pentru fabricarea produselor prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 967/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind producția peste cotă în sectorul zahărului, cu modificările ulterioare, și în conformitate cu autorizația prevăzută la art. 5 din același regulament, dovadă care constă în înscrierea computerizată în registre a cantităților din produsele respective, efectuată în cursul procesului de producție sau la încheierea acestuia.

(2) În cazul în care până la sfârșitul celei de a noua luni următoare celei în care s-a efectuat importul întreprinderea de prelucrare nu a furnizat dovada prevăzută la alin. (1), cantitatea respectivă se consideră declarată în surplus în sensul art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 967/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006, cu modificările ulterioare, și întreprinderea de prelucrare are obligația să plătească o sumă egală cu echivalentul în lei a 500 EUR per tonă pentru cantitatea respectivă.

(3) Veniturile provenite din colectarea taxei prevăzute la alin. (1) și (2) se fac venit la bugetul de stat și se transferă la Fondul European de Garantare Agricolă, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

Art. 20. – Sumele datorate și netransferate potrivit art.19 se pot compensa cu sumele ce urmează a fi rambursate de către Comisia Europeană, fiind înregistrate în declarația lunară de cheltuieli întocmită de către A.P.I.A..

CAPITOLUL III

Calculul, controlul, constatarea și colectarea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună

SECȚIUNEA I

Obiectul calculului, controlului și constatării creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună

Art. 21. – (1) Obiectul calculului creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună îl constituie stabilirea bazei de calcul, individualizarea sumelor de plată și a persoanelor juridice ori persoanelor fizice debitoare, ca urmare a aplicării sistemului de taxe instituite prin politica agricolă comună.

(2) Obiectul controlului creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună îl constituie verificarea modalității de stabilire a bazei de calcul, modalității de calcul și de individualizare a obligației de plată a taxei instituite prin politica agricolă comună.

(3) Obiectul constatării existenței creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună îl constituie stabilirea neregulilor, prejudiciilor și/sau a persoanelor juridice ori persoanelor fizice debitoare, ca urmare a nerespectării dispozițiilor de drept al Uniunii Europene sau național, care au avut ca efect sau ar fi putut avea ca efect prejudicierea Bugetului general al Uniunii Europene sau a bugetului de stat, prin diminuarea sau pierderea veniturilor la sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene, sau a veniturilor transferate fondurilor europene pentru agricultură.

Art. 22. – (1) Constituie titlu de creanță documentul de calcul și individualizare a obligațiilor de plată privind taxele instituite prin politica agricolă comună, precum și accesoriiile aferente acestora, calculate până la data emiterii titlului de creanță.

(2) Titlul de creanță prevăzut la alin. (1) cuprinde elementele actului administrativ fiscal prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și elemente specifice, acolo unde este necesar.

(3) Titlul de creanță se emite de către A.P.I.A. și se comunică debitorului de către aceasta în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23. – (1) Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor de plată reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, debitorul datorează, după acest termen, dobânzi și penalități de întârziere, potrivit prevederilor legale în materie fiscală.

(2) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin titluri de creanță întocmite de către A.P.I.A. sau, după caz, se actualizează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin decizie referitoare la obligațiile fiscale accesorii, în condițiile legii, și se fac venit la bugetul de stat.

Art. 24. – Împotriva titlului de creanță emis potrivit prevederilor art. 22 se poate formula contestație, care se depune la organul emitent și se soluționează de către acesta potrivit dispozițiilor Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu

modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Obiectul colectării creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună

Art. 25. – Constituie obiect al colectării creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună sumele de plată către Bugetul general al Uniunii Europene precum și/sau către bugetul de stat, și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru agricultură sau din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene, precum și accesoriile acestora, respectiv dobânzi și penalități de întârziere, costuri bancare, precum și alte sume stabilite de lege în sarcina debitorului.

CAPITOLUL IV

Modalități de stingere a creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună

Art. 26. – (1) Stingerea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună se realizează prin plata voluntară, prin executare silită, precum și prin alte modalități prevăzute de lege.

(2) Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind stingerea creanțelor fiscale se aplică în mod corespunzător.

Art. 27. – (1) Colectarea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, prin plata voluntară de către persoanele obligate la plată conform prezentei legi, se realizează de către A.P.I.A..

(2) Plata, conform alin.(1), se efectuează în lei, la termenele și în conturile indicate în titlul de creanță.

(3) Colectarea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, prin executare silită și alte modalități de stingere a creanțelor fiscale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în condițiile legii.

Art. 28. – (1) Pentru creanțele bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, actul prevăzut la art. 22 alin.(1), comunicat debitorului, devine titlu executoriu în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru creanțele bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, asupra cărora s-a pronunțat instanța judecătorească, executarea silită se efectuează în temeiul hotărârii judecătorești care constituie titlu executoriu în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

(3) În cazul în care creanțele bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună nu pot fi colectate prin plata voluntară, autoritățile cu competențe în gestionarea taxelor instituite prin politica agricolă comună vor transmite titlurile executorii prevăzute la alin. (1) și (2) Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii, care vor efectua procedura de executare silită. A.P.I.A. va informa organul fiscal, cu privire la suma rămasă de plată, în cazul în care debitorul a efectuat plăți parțiale în perioada voluntară, precum și cu privire la orice plată survenită după data transmiterii titlului executoriu. Prevederile Titlului VIII din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(4) A.P.I.A. este abilitată să dispună măsurile asigurătorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atunci când există pericolul ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.

(5) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de directorul general A.P.I.A., cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se duc la îndeplinire de către organele fiscale teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) În titlurile executorii prevăzute la alin.(1) și (2) creanțele bugetare se înscriu în moneda națională. În cazul în care în titlurile executorii emise de instanța judecătorească, creanțele bugetare sunt înscrise în altă monedă decât cea națională, A.P.I.A. este obligată să transmită organului fiscal echivalentul în lei al acestor sume. Echivalarea în lei a sumelor înscrise în titlurile executorii în altă monedă decât cea națională se va realiza utilizându-se cursul de schimb prevăzut în

Regulamentul (CE) nr. 1913/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului agromonetar al euro în sectorul agricol și de modificare a anumitor regulamente, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Necuprinderea în titlurile executorii a elementelor obligatorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sub condiția nulității absolute, precum și netransmiterea dovezii comunicării acestora către debitor, conduce la restituirea urgentă și motivată a acestora către A.P.I.A..

(8) Sumele colectate de organele competente prevăzute la alin.(3) se fac venit la bugetul de stat și se virează în conturile indicate în titlul executoriu sau comunicate de către A.P.I.A., după caz.

(9) Agenția Națională de Administrare Fiscală, în condițiile legii, este abilitată să emită decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii pentru recuperarea dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la art. 23.

Art. 29. – Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale și prescripția dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale, se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 30. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, art. 2 și 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 28 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 97/2006, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 31. – Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 180 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) contribuțiilor, cotizațiilor, taxelor și altor drepturi prevăzute în cadrul aplicării Politicii Agricole Comune;”

2. La articolul 181 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) pentru creanțele prevăzute la art. 180 alin. (1), lit. a), b), e), f) și h), Agenția Națională de Administrare Fiscală;”

3. La articolul 181 alineatul (1), litera b) se abrogă.

Art. 32. – La art. 3 din Legea nr.1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 25 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, după litera u), se introduce o nouă literă, lit.v) cu următorul cuprins:

„v) dispune măsuri asigurătorii asupra patrimoniului debitorilor proprii, în conformitate cu actele normative care reglementează regimul juridic al creanțelor administrate de Agenție, precum și în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 33. – Prin derogare de la dispozițiile art.4 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile prezentei legi intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 34. – Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art.30, 31 și 32 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentei legi, în măsura în care nu contravin prevederilor acesteia.

Art. 35. – În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor elabora instrucțiuni și formulare aprobate prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor publice.

Art. 36. – Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei legi.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 27 septembrie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Roberta Alma Anastase